[illegible] 9 18 (043.2)

М.М. Гайдар[illegible]

[illegible]ОЛІТИКО-ПРАВОВА ІДЕОЛОГІЯ ФАШИЗМУ

Політична історія свідчить, що фашизм виникає тоді, коли суспільство [illegible] не може існувати без диктатури, веде до ліквідації демократичних [illegible] ірраціональний націоналізм, расизм, шовінізм, терор відносяться [illegible] Ріальної доктрини, стимулюючи абсолютизацію верховної влади [illegible] Ріали і надаючи військовій силі пріоритет серед інших засобів [illegible] Характерними рисами цієї реакційної політичної течії проявилися у [illegible] фашизм, відомому під назвою нацизм (націонал-соціалізм). [illegible] Німецького фашизму датується 1919 роком. Засновники фашистської [illegible] політики насамперед постулати про "волю до влади", про "[illegible] Теорія героя-надлюдини, яка не визнає ніяких моральних законів [illegible] Політичне життя – це безперервна боротьба "сильних" і "немічних" [illegible] Ідея, що держава виникає після завоювання і ще організованими [illegible] Інших груп краще організованими і сильними групами [illegible] Філософськими постулатами жив і "підгодовувався" фашизм [illegible] Німецького фюрера, їх ми зустрічаємо в його головній книзі "Майн [illegible] "Нам, фашистам, стає мужності поквитатися з усіма [illegible] Політичними партіями і теоріями, ми – аристократи і демократи, революціонери, [illegible] Піонери, пролетарі й антипролетарі, пацифісти й анти пацифісти. [illegible] Ми ві правну точку – націю. Все інше очевидне", – зазначив Муссо[illegible] Ліні в 1924 році. Тобто лідери фашистського руху, обираючи гасло [illegible] "[illegible] – обійдемося дисципліною", пристосовницькими способами, [illegible] Ними засобами просто захоплювали владу. І ця необмежена в [illegible] Вічерговою підлю. А ми знаємо, неосяжна влада однієї нації чи [illegible] Поневолення і привласнення влади і волі інших.

Фашистській ідеології цінності демократії, лібералізму, нічого [illegible] Ідеальна держава – ось ідеал суспільного ладу в політичному вченні [illegible] Спроможна здійснювати всеохоплюючий контроль за особою і [illegible] Цності і процвітання "великої раси". Природа держави дозволяє [illegible] Що робить націю "сильною і загартованою".

Що ж спонукало таку велику кількість людей повірити у фашизм [illegible] Ми? Яку державу вони будували? А Гітлера проголошував: "Це [illegible] не рух!" І справді в Німеччині двадцять п'ять пунктів, що їх [illegible] Нистична партія прийняла 1925 року й оголосила своїми [illegible] Ними, по суті, ніяк не узгоджувалися з її політикою. Але і зустрічаємо [illegible] Ці, що належали Муссоліні: "все для держави; ніщо проти держави, [illegible] Державою!". Гітлер проголошував: "Ми дуже швидко побудуємо [illegible] Ої!" Отже, як підсумок в питанні про політику правову ідеологію фашизм [illegible] Нести слова Р. Тагора: "Тиран проголошує свободу, щоб її вбити [illegible] Звинити її для себе."

УДК 37.014.12 (043.2)

С.Г. Головко, М.В. Головко

РОЗВИТОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Освітня галузь була і є стратегічно важливим сегментом державної політики, оскільки від її функціонування та розвитку залежить економічний, соціальний, політичний добробут країни. Основні напрямки розробки нормативно-правової бази освіти визначені Державною національною програмою "Освіта" ("Україна XXI століття"), яка була затверджена Президентом України в 1994 році. Головна мета цієї програми – визначити стратегію та перспективи розвитку освіти в Україні, створити систему безперервного навчання і виховання для досягнення високих освітніх рівнів, забезпечення можливостей постійного духовного самовдосконалення особистості, формування інтелектуального та культурного потенціалу як найважливіші нації.

У 1991 році назріла необхідність удосконалення нормативно-правового забезпечення системи вітчизняної освіти, що й було реалізовано в Законі "Про освіту" за № 1060-XII, затвердженому Головою Верховної Ради Української РСР Л. Кравчуком 23 травня 1991 року.

Важливість та історичне значення цього документа полягає в тому, що він окреслив основні напрямки розбудови системи освіти в Україні, визначив першочергові завдання та шляхи їх розв'язання. Закон "Про освіту" започаткував формування правового поля реалізації освітньої політики. Протягом десяти років до Закону вносилися зміни та доповнення, зокрема, Декретами Кабінету Міністрів України від 26, 31 грудня 1992 року, 5 травня 1993 року, 30 червня, 23 вересня, 13 жовтня 1994 року, 22 грудня 1995 року, 22 березня 1996 року, 17 грудня 1996 року, 14 жовтня 1998 року, 7 грудня 2000 року.

23 березня 1996 року Закон України "Про освіту" був викладений у новій редакції. Законом України "Про освіту" визначено, що саме освіта є основою інтелектуального, культурного, духовного, соціального, економічного розвитку суспільства і держави.

Подальший розвиток нормативного забезпечення реформування загальної середньої освіти було здійснюватися у відповідності до Комплексного плану заходів щодо розвитку загальної середньої освіти в 1999-2012 рр.

Таким чином, можемо зробити висновок, що до 2001 року в Україні в цілому сформоване нормативно-правове поле освітньої галузі; регламентовано створення, діяльність, реорганізація та ліквідація закладів дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої освіти. Розроблено положення та правила ліцензування, акредитації та атестації навчальних закладів.

Запроваджено неперервну ступеневу освіту, яка відповідає потребам суспільства і спрямована на забезпечення загальноосвітньої, фундаментальної та професійної підготовки громадян держави.